

37. Но ако и да бѣ сторилъ толкозь чудеса прѣдъ тѣхъ, не вѣрувахъ въ него ;

38. За да ся испълни рѣчь-та на Пророка Исаіѣ, който рече : Господи, кой повѣрува на наше-то проповѣданіе ? и мышца-та Господня кому ся откри ?

39. За това не можахъ да вѣрувать, защото пакъ Исаія рече :

40. Ослѣпилъ е очи-тѣ имъ, и окаменилъ сърдца-та имъ : съ очи да не видять, и съ съ сърдца да не разумѣють, та да ся не обърнѣтъ и ги нецѣлѣ.

41. Това рече Исаія, когато видѣ славъ-тѣ неговъ, и говори за него.

42. Но пакъ и отъ князове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него ; но поради Фарисей-тѣ не исповѣдувахъ, за да не бѣдѣтъ отлѣчени отъ съборище-то :

43. Защото възлюбихъ славъ-тѣ челоувѣческѣ повече нежели славъ-тѣ Божіѣ.

44. А Иисусъ възгласи и рече : Който вѣрува въ мене, не вѣрува въ мене, но въ тогози който мя е проводилъ.

45. И който гледа мене, гледа тогози който мя е проводилъ.

46. Азъ дойдохъ видѣлина на свѣтъ-тъ, за да не остане въ тъмнинѣ всякой който вѣрува въ мене.

47. И ако чуе нѣкой мои-тѣ словеса, и не повѣрува, азъ нѣма да го сѣдѣ ; защото не дойдохъ да сѣдѣ свѣтъ-тъ, но да спасѣ свѣтъ-тъ.

48. Който ся отлѣта отъ мене, и не приима мои-тѣ думы, има кой да го сѣди : слово-то което говорихъ, то ще да го сѣди въ послѣдній-тъ день.

49. Защото азъ отъ себе си не говорихъ, но Отець който мя проводи, той ми даде заповѣдь, какво да режъ, и що да говорѣ.

50. И знамъ че негова-та заповѣдь е животъ вѣченъ. И тѣй, това що говорѣ, както ми е Отець реклъ, така говорѣ.